

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Д., 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВИН в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Елка Ант. Хаджиева

при участието на секретаря Радостина Р. Настанлиева
като разгледа докладваното от Елка Ант. Хаджиева Гражданско дело №
20235410100230 по описа за 2023 година

И ЗА ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ, ВЗЕ ПРЕДВИД СЛЕДНОТО:

Производството е по реда на чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл. 86 ал.1 от ЗЗД.

В исковата си молба ищцовото дружество твърди, че с ответното дружество са сключили неформален договор за продажба и доставка на несортиран едрозърнест минерален материал, който договор е материализиран в съставената и издадена от ответното дружество фактура № 1813/14.10.2022г., изпратена от ответника до ищцовото дружество по електронна поща, на електронен адрес за кореспонденция. Твърди, че съгласно сключения договор, ответното дружество се е задължило да достави на ищцовото дружество общо 500 /петстотин/ тона от уговорения материал, при единична цена 18.00 лева за тон без ДДС или 21.60 лева с вкл. ДДС, при обща цена за договореното количество в размер на 10800 лева с вкл. ДДС. Твърди, че е заплатил на ответника пълния размер на уговорената доставна цена за строителния материал, в размер на 10800 лева с вкл. ДДС, по банков път, по банковата сметка на ответника, посочена във фактурата: BG98 BPBI 7924 1*, за което представя копие от платежно нареждане от 14.10.2022г. Твърди, че до настоящия момент ответното дружество му е доставило само част от уговореното количество строителен материал, а именно - 212860 кг., като недоставено е количество от 287140 кг., на обща стойност 6202.22 лева с

вкл. ДДС. Твърди, че доставеното количество е удостоверено чрез товарителница № 076333/27.10.2022г., в която е отразено доставянето на общо 150.42 тона материал, извършено чрез пет отделни доставки в рамките на същия ден, описани в товарителницата, както и чрез две допълнителни стокови разписки, съставени на мястото на натоварване на строителния материал от страна на ответника, за доставката му до обекта на ищцовото дружество - за общо количество от 62.44 тона, доставени на 28.10.2022г., която дата на доставка е посочена върху стоковите разписки. Твърди, че на 16.12.2022г. е изпратил до ответника писмо по електронна поща, на електронния адрес, от който е била получена фактурата, съставена от ответника, с което писмо ищцовото дружество е поискал за недоставеното количество от 287.14 тона строителен материал по фактура № 1813/14.10.2022г. да бъде издадено кредитно известие и сумата да бъде възстановена по сметката, от която ответникът е получил парите. Последният е поканен да стори това до 30.12.2022г., но въпреки отправената покана, както и въпреки неколкостепенните последващи такива по телефон и в личен разговор, ответникът не е заплатил на ищцовото дружество сумата от 6202.22 лева за недоставеното количество строителен материал, нито е доставил строителен материал на тази стойност. Твърди, че с отправеното на 16.12.2022г. писмо ищцовото дружество е прекратил/развалил договора за доставка, материализиран във фактура № 1813/14.10.2022г., и е поканил ответника да му върне сумата от 6202.22 лева, представляваща стойността на недоставеното количество материал, с което е направил това свое вземане ликвидно и изискуемо, поради което за него е налице правен интерес да предяви иск против ответника, за осъждането му да заплати сумата от 6202.22 лева с вкл. ДДС, представляваща стойността на предплатено, но недоставено количество от 287,14 тона несортиран едрозърнест минерален материал, който ответникът се е съгласил да достави съгласно неформален договор за доставка, материализиран във фактура № 1813/14.10.2022г. Твърди, че сумата е ликвидна и изискуема, но не е заплатена от ответника до настоящия момент, което обосновава правния му интерес от предявяване на иска. Твърди, че в производството по ч. гр. д. № 7595/2023г. по описа на ПРС /производство по обезпечаване на бъдещ иск/, в полза на ищцовото дружество е издадена обезпечителна заповед за обезпечаване на исковата сума чрез налагане на запор върху следната банкова сметка на ответното дружество в търговска

банка „Ю. Б.“ АД: BG98 BPBI 7924 1*, както и върху всички останали банкови сметки на дружеството в търговска банка „Ю. Б.“ АД. Обезпечителната мярка е наложена в рамките на образуваното изпълнително дело № 127/2023г. по описа на ЧСИ П. М., с район на действие ОС –Смолян, което обосновава интерес да иска присъждането в рамките на настоящото дело на разноските за обезпечаването на настоящия иск, направени в специалното производство по обезпечение на бъдещ иск, за което представя доказателства към исковата молба. Моли съда да постанови решение, с което да осъди „М. Т. С.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Д., ул. П. № **, представлявано от управителя С. Б., да заплати на „В.Х.В.“ ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: с. К., обл. Пловдив, местност „К. Б.“ № *, представлявано от управителя Х. В. И., сумата от общо 6202.22 лева с вкл. ДДС, представляваща стойността на предплатено, но недоставено количество от 287.14 тона несортиран едрозърнест минерален материал, който ответникът се е съгласил да достави съгласно неформален договор за доставка, материализиран във фактура № 1813/14.10.2022г., ведно с лихвите и разноските за тяхното събиране и обезпечаване, до окончателното изплащане на главницата. Моли да бъдат присъдени в полза на ищцовото дружество направените разноски в настоящото производство, както и тези в обезпечителното производство по ч. гр.д. № 7595/2023г. по описа на ПРС, в размер на 40 лева държавна такса и 610 лева адвокатско възнаграждение, както и разноските по образуване на изпълнителното дело за налагане на обезпечителната мярка - 66 лева такса в полза на ЧСИ М..

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил отговор по исковата молба от ответника, чрез пълномощника му адв. В. Д., вписан в АК-Пловдив, с който оспорва изцяло предявения иск по основание и размер. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявения иск. Твърди, че не оспорва сключването на устен договор с ищцовото дружество относно закупуване на 500 т., инертен материал, при единична цена 21.60 лева с включен ДДС за един тон. Не оспорва и получаването на сумата от 10800 лева. Твърди, че обстоятелствата изложени, извън горните факти са изцяло неверни като излага съображения, че с ищцовото дружество се договорили да му достави общо 500 т., инертен материал в гр. Д.. Само, че ответното дружество не искало да му го доставя наведнъж, тъй като нямало къде да

складира цялото количество, а искало да му го доставя на части по заявка. Уговорката била цялото количество да бъде предплатено или сумата 10800 лева като заявките се правели устно и представляваното от него дружество съвестно изпълнявало задълженията си. Твърди, че в изпълнение на уговорките ответното дружество е доставило на пет отделни доставки общо 212 860 т. като доставките се правели винаги отделно и индивидуално и в един момент ответното дружество преустановило да прави заявки. Ответното дружество съвестно е изпълнило задълженията си, а ищцовото дружество неоснователно не желало да приеме останалото количество инертен материал, като излага съображения. Претендира за разноски.

В о.с.з. за ищцовото дружество се явява адв. И. К.- АК- Пловдив, поддържа предявения иск. Моли съда да уважи предявения иск и осъди ответника да заплати процесната сума на доверителят му по изложените в исковата молба основания. Счита, че от събраните по делото доказателства се установява безспорно, че ответникът не е изпълнил в пълен обем сключения между двете дружества неформален договор за доставка като е доставил само част от първоначално уговореното количество, което му е било заплатено изцяло. За неизпълнената част ответника безспорно дължи връщане на предплатената сума. Част от обстоятелствата ответника признава в отговора на исковата молба и те не се нуждаят от доказване поради това му признание, а останалите обстоятелства, които са оспорени нямат отношение към отпадане на отговорността на ответника да възстанови сумата, за която не е доставил уговорените инертни материали. В този смисъл моли съда да постанови решението си като присъди и разноските направени от доверителят му съгласно списък за разноските, включително и по обезпечителното производство.

В о.с.з. за ответното дружество се явяват управителя С. Б. и адв. В. Д.- АК-Пловдив, който оспорва предявения иск, поддържа отговора. Моли съда да отхвърли така предявения иск. Счита, че същия на първо място е недопустим. Счита, че е недопустим, тъй като е преждевременно заведен и това е несъмнено доказано в настоящото производство. Действително между страните има сключен договор. Действително за същото количество така, както е посочено в исковата молба, така както е посочено във фактурата, самото плащане и самата издадена фактура са доказателства несъмнено

доказващи наличието на неформалния договор между страните. Само, че този договор според показанията на разпитаната свидетелка, доставката на въпросния инертен материал се извършвала не наведнъж, а по заявка на ищцовото дружество, не е имало място, където да складира този материал, защото това е огромно количество. Както казват и свидетелите, че въпросното количество инертен материал е било необходимо за изпълнението на договора в гр. Д., мястото където не е било налице пространство за да може да бъде складирано. Обстоятелство, което е съобразено и в цената по договора, счита, че безспорно е доказано, че количествата материал се заявяват от ищцовото дружество и незабавно и своевременно се доставят количествата. В един момент поради каква причина те не могат да кажат, ищцовото дружество спира да заявява количествата. Правени са опити да се свържат както управителя на „М. Т. С.“ с управителя на ищцовото дружество, така и въпросната служителка-свидетел по делото с техническата ръководителка, която е посочена от свидетеля, доведен от ищцовата страна. Вместо това получили предизвестие за прекратяване поради неизпълнение, как да си изпълнят задължението като не им се иска, като не се заявява, къде да го доставят. Нещо повече, въпросното количество материал е в един огромен обем, това е ноторен факт както за страните така и за съда. Този обем губи нашето пространство в склада и представляваното от него дружество търпи вреди, които те не са ги претендирали в настоящото производство, все пак ги има. Счита, че е налице неоснователно обогатяване, защото едно дружество сключва договор, поръчва стока, определя правилата, по които ще се доставят, затова е определил договорната цена, която е вписана във фактурата и в един момент не желаят да се доставя. В този случай не е налице неизпълнение от страна на представляваното от него дружества, а така както е описано от свидетелите и така, както е въведено от ищеца е налице отказ от договора, което е нещо съвсем различно като правна фигура, което се доказва по съвсем различен начин и има съвсем различни правни последици. И по настоящем материала стои на склад, да отидат да си го вземат. Претендира за направените по делото разноси съгласно приложения списък.

Съдът, след като прецени твърденията в исковата молба, становищата на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено от **фактическа и правна страна** следното:

От „М. Т. С.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Д., ул. П. № **, представлявано от С. Б. е издадена фактура № 1813/14.10.2022г. с получател: „В.Х.В.“ ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: с. К., обл. Пловдив, местност „К. Б.“ № *, представлявано от Х. И., за сумата от 10800 лева с ДДС за продажба и доставка на несортиран едрозърнест минерален материал.

С преводно нареждане от 14.10.2022г. ищцовото дружество - „В.Х.В.“ ООД е превело на ответника "М. Т. С." ЕООД сумата от 10800.00 лева, основание за превод- несортиран едрозърнест минерален материал.

На 27.10.2022г. ответника е доставил баластра на ищеца 150420 кг., за което е издадена товарителница № 076333 от 27.10.2022г.

До ответното дружество е изпратена покана за доброволно изпълнение, с която ищцовото дружество и поискало да му бъде доставено до 30.12.2022г. недоставеното количество несортиран едрозърнест минерален материал от 287.14 тона по 18 лева, равняващи се на 5168.52 лева, което е заплатено по фактура № 1813/14.10.2022г. и да бъде издадено кредитно известие и сумата да им бъде възстановена.

С Определение № 6106/29.05.2023г., постановено по ч.гр.д. № 7595/2023г. по описа на РС- Пловдив, е допуснато обезпечение на бъдещия осъдителен иск, който „В.Х.В.“ ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: с. К., обл. Пловдив, местност „К. Б.“ № *, представлявано от управителя Х. В. И. ще предяви против „М. Т. С.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Д., ул. П. № **, представлявано от управителя С. Б. чрез налагане на заповед върху банковата сметка на „М. Т. С.“ ЕООД, ЕИК: ***** в „Ю. Б.“ АД по посочената банкова сметка, както и върху всички останали банкови сметки на „М. Т. С.“ ЕООД, ЕИК: ***** в „Ю. Б.“ АД до размера на бъдещия осъдителен иск на стойност 6202.22 лева с вкл. ДДС- главница, представляваща стойността на авансово платена цена на недоставено количество от 287.14 тона несортиран едрозърнест минерален материал, съгласно неформален договор за доставка, материализиран във фактура № 1813/14.10.2022г., за което е издадена и обезпечителна заповед № 144/29.05.2023г.

Съдът намира, че предявеният иск е основателен и доказан, по следните съображения:

В настоящия случай се твърди от ищеца, че предметът на сключения договор за покупко - продажба за 500 тона несортиран едрозърнест минерален материал, при единична цена 18.00 лева за тон без ДДС или 21.60 лева с вкл. ДДС, при обща цена за договореното количество в размер на 10800 лева с вкл. ДДС. Договорът за покупко- продажба е неформален договор, няма спор между страните, че е сключен договор за покупко- продажба, по който ответното дружество е продавач, а ищцовото – купувач, по който ответното дружество се е задължило да достави на ищцовото дружество 500 тона несортиран едрозърнест минерален материал, при единична цена 18.00 лева за тон без ДДС или 21.60 лева с вкл. ДДС, при обща цена за договореното количество в размер на 10800 лева с вкл. ДДС, за което е издадена фактура № 1813/14.10.2022г. Няма спор, че с платежно нареждане за кредитен превод от 14.10.2022г. ищцовото дружество - „В.Х.В.” ООД е превело на ответника "М. Т. С." ЕООД сумата от 10800.00 лева, основание за превод- несортиран едрозърнест минерален материал.

Съгласно чл. 183, ал. 1 от ЗЗД с договора за продажба продавачът се задължава да прехвърли на купувача собствеността на една вещ или друго право срещу цена, която купувачът се задължава да му заплати. Купувачът е длъжен да плати цената и да получи вещта /чл. 200, ал. 1 от ЗЗД/. Съгласно чл. 187 изр. първо от ЗЗД продавачът е длъжен да предаде на купувача продадената вещ. Съгласно чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнението заедно с обезщетение за забавата.

При изясняване на действителната обща воля на страните, съдът може да изследва и обстоятелствата, при които е сключен договорът, поведението на страните преди и след сключването му - характера на преговорите за сключване на договора, разменената кореспонденция във връзка с това и как са изпълнявани задълженията по него след сключването му. Ограничението по чл. 164, ал. 1, т. 3 ГПК не е приложимо, когато спорът не е за наличието на съществуващо договорно отношение, а за смисъла на постигнатите договорености. В този случай, когато страните спорят за значението на отделни уговорки или когато договорът не съдържа всички уговорки, свидетелски показания са допустими за установяване на обстоятелствата, при които е сключен, както и каква е била действителната

обща воля на страните. Но в конкретният случай са спорни договорките между страните във връзка със сключения неформален договор и в тази връзка не обсъжда гласните доказателства, ангажирани от страните – разпитаните по делото свидетели К. и Т., с оглед ограничението по чл.164, ал.1, т.3 ГПК, както и не обсъжда представените от ищцовото дружество в подкрепа на показанията на свид. Т. протокол № 4/14.11.2022г. и приемо-предавателен протокол от 18.11.2022г. за СМР.

С оглед възникналото между страните облигационно отношение свързано с продажбата на несортиран едрозърнест минерален материал, ответникът в качеството на продавач и на основание чл. 187 изр. първо от ЗЗД е следвало при условията на пълно и главно доказване да установи, че реално е доставил на ищеца посочените в процесната фактура несортиран едрозърнест минерален материал. Безспорно е, че ответното дружество е доставило част от уговореното количество несортиран едрозърнест минерален материал, а именно - 212860 кг., а и това се установява от товарителница № 076333/27.10.2022г., като останало недоставено количество от 287140 кг., на обща стойност 6202.22 лева с вкл. ДДС. По този договор ищецът като купувач е изпълнил на 14.10.2022г. договорните си задължения по чл. 183 от ЗЗД и чл.200 ал.1, предл.1 ЗЗД като е платил цената на договора, което е и безспорно. Не доказва по делото, ответника да е изпълнил изцяло и точно своето насрещно задължение по чл. 183 във вр. чл.187 изр. първо ЗЗД да достави предаде уговореното количество несортиран едрозърнест минерален материал, равняващо се на 287140 кг., на обща стойност 6202.22 лева с вкл. ДДС. Ответника е възразил, че ищцовото дружество е спряло да заявява останалото количество несортиран едрозърнест минерален материал за доставка, както и ищцовото дружество отказало да приеме останалото количество инертен материал, които твърдения не се подкрепят с писмени доказателства. Поради това, ответникът дължи на ищеца изцяло към датата на приключване на съдебното дирене сумата от 6202.22 лева с вкл. ДДС, представляваща стойността на предплатено, но недоставено количество от 287.14 тона несортиран едрозърнест минерален материал, който материал е част по фактура № 1813/14.10.2022г.

Заявената от ищеца акцесорна претенция „ведно с лихвите и разноските за тяхното събиране и обезпечаване, до окончателното изплащане

на главницата“ не е уточнена и ясна претендираната законната лихва, не е посочен размера на главницата, периода от време /считано от датата на фактурата, поканата или исковата молба/, поради което, съдът не дължи произнасяне.

Всичко гореизложено обосновава извода, че иска е основателен и доказан и следва да се уважи, като се осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 6202.22 лева с вкл. ДДС, представляваща стойността на предплатено, но недоставено количество от 287.14 тона несортиран едрозърнест минерален материал, който материал е част по фактура № 1813/14.10.2022г.

Разноските:

С оглед уважаване претенцията на ищеца, на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски на ищеца, както следва - 248.09 лева разноски за държавна такса, както и 920.00 лева – платено адвокатско възнаграждение, за реалното плащане на което са представени доказателства. Общо разноски в исковото производство 1168.09 лева, които на основание чл.78, ал.1 ГПК ще се присъдят в пълен размер.

Видно от приложените писмени доказателства по ч. гр. д. 7595/2023 г. по описа на РС- Пловдив по иска, предмет на настоящото производство е допуснато обезпечение. Съгласно разясненията, дадени в т.5 от ТР № 6/2013, отговорността за разноски при обезпечаване на иска се реализира при постановяване на решението (по обезпечения иск), с което се разглежда спора по същество и съобразно неговия изход, тъй като привременно осъществяната мярка е постановена с оглед този изход и в защита на правните последици от решението. По обезпечителното производство ищецът е направил следните разноски – 40 лева- платена държавна такса; 610 лева- платено адвокатско възнаграждение и 66 лева – такса за образуване на изпълнително дело. Общо разноски в обезпечителното производство по ч. гр. д. 7595/2023 г. по описа на РС- Пловдив – 716.00 лева, които също ще бъдат присъдени в пълен размер.

ВОДЕН ОТ ГОРНОТО, ДЕВИНСКИ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОСЪЖДА „М. Т. С.” ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Д., ул. П. № **, представлявано от управителя С. Б. **ДА ЗАПЛАТИ** на **„В.Х.В.” ООД, ЕИК: *******, със седалище и адрес на управление: с. К., обл. Пловдив, местност „К. Б.“ № *, представлявано от управителя Х. В. И. сумата от **6202.22 лева** /шест хиляди двеста и два лева и двадесет и две стотинки/ с вкл. ДДС, представляваща стойността на предплатено, но недоставено количество от 287.14 тона несортиран едрозърнест минерален материал, който материал е част по фактура № 1813/14.10.2022г., както и **1168.09 лева** /хиляда сто шестдесет и осем лева и девет стотинки/ - разноски по настоящото дело и **716.00 лева** /седемстотин и шестнадесет лева/ – разноски по ч. гр. д. 7595/2023 г. по описа на РС-Пловдив.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от съобщението му.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Девин: _____